

DE POSTRYDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

De afbonnenen te betalen op 1° fr. binnen de stad, 8° fr. buiten de stad.
Een blad afzonderlijk, 20 centimen.
De aankondigingen, per drukregel, 15 centimen.
De rekamers, per drukregel 30 centimen.

De Postryder verschijnt s' dingsdags, s' donderdags en zaterdags.
Men schrijft in te Tongeren bij M. COLLE, boekdrukker uitgever van dit blad, groote markt, 51, en bij alle post-directeurs.
Alle toezending van brieven, annoucen, geld, enz., moet gefrankeerd zijn.

TONGEREN, DEN 10 JANUARIJ.

Het belgisch leger.

Men weet dat het belgisch gouvernement eene commissie van officiers en leden der kamer ingesteld heeft om de vraagstukken te onderzoeken die zich verbinden aan het herinrichten van het leger van België. Het uitvinden van het naaldgeweer heeft het oud krijgstelstel het onderste boven geworpen.

De kwestien welke aan deze commissie zullen gesteld worden, zoo 't schijnt, zoo talrijk als ingewikkeld.

Het zal een ware doolhof wezen. Maar wat geeft dat? Heeft het gouvernement zijn plan niet lang gereed? En is zijn innigste doel niet de openbare opinie te misleiden over zijne ware inzichten en den invloed te verlammen van zekere leden der Kamer door hen in eene commissie te wikkelen, tot onderzoek der krijgsmatregelen en hunne patriotieke gevoelens te doen trillen? Zoo immers zal men zich niet verzetten tegen machtige uitgaven welke de verbetering onzer krijgsmatregelen vereischt.

Het belgisch volk heeft toegejuicht bij de opschorsing der partijtwisten; maar die plotselinge wapenstilstand heeft toch wat opzien gebaard, dewijl men er niet meer aan gewend was. De politieke hekkelbeekrijven waren, om zoo te zeggen, eene kwaal geworden, die onze nationale instellingen verkanterde, en daarom kon men zoo spoedig aan eene geneziging niet gelooven.

Zou het soms geen middel geweest zijn om, onder het vernis van verzoening, zonder tegenkanting de krijgsherinrichting door te smokkelen, en eenige miljoenen meer uitgaven per jaar op den budget te brengen?

Burgemeesters en Schepenen.

Men leest in een gentsch blad: Men spreekt te Brussel in zekeren kring veel van moderatie en verbroedering, om de katholieken en de onafhankelijke liberalen om den tuin te leiden, en om het volk hatelijke wretten op te leggen. En nooit heeft men sedert 1824 zulke partijtugheid en dwarsdrijverij begaan, gelijk heden in de benoemingen van burgemeesters en schepenen.

Onze jonge koning heeft, door de ministers, op menige gemeenten in de distrikten van Aalst, Audenaarde en elders, de burgemeesters niet herbenoemd, die niet alleen sedert vele jaren met overgrote meerderheid van stemmen herkozen geweest zijn, maar die van hunne medeburgers geacht, geëerd en bemind worden, en vermaard en geprezen zijn om hunne menscheit, hun eerlijk gedrag, hun wijs en rechtvaardig bestuur.

Wij willen hier niet dieper ingaan. De gevallen zijn menigvuldig en bij onze lezers genoeg bekend. Ook is het volk in vele gemeenten uitermate misnoegd en verbitterd. Het wil door deltige mannen, naar zijn verlangen, bestuurd worden. Hierom moet het zelf zijne overheden rechtstreeks benoemen. Dat is redelijk. Het volk had er in 1830 recht toe, en dan was er overal meer vrijheid, eendracht en vrede.

De ministers des konings hebben in 1835 eene wet doen stemmen, om de verslaving der gemeenten te beherken en men heeft de benoemingen van burgemeesters en schepenen aan den koning overgelaten. Sedert dan hebben vrijheid en eendracht veel verloren; twist en tweedracht, haat en nijd zijn in de plaats gekomen. Inderdaad de ene gemeente heeft nooit onder eene andere willen staan. Nogtans geschiedde de benoemingen der overheden meest altijd door de tusschenkomst van eenen invloedhebbenden persoon uit eene naburige stad of gemeente. Dat is eene openbrete dwingelandij.

De wet van 1834 heeft hare proef gedaan. Zij is door al de voorstaanders van vrijheid en oopartijtigheid tot afschaffing veroordeeld!

Brief van Roome.

Bemide broeder,

Ik verheug mij dat gij allen nog zoo goed gezond zijt; ik ook ik ben nog altijd goed gezond, het komt er immers nu ook op aan.

Sedert de laatste maal hebben wij veel te doen gehad; den 20, 21 en 22 november is de achtste compagnie, die te Procedi lag, drie dagen achteraan aan 't vechten geweest met de brigands, ieder maal eene patrouille van 20 man sterk, en

de brigands waren ten minste 60 à 70 man. De eerste maal hielden ze twee uren aaneen gevochten; wij verloren eene tromba of trompetter en vier gendarmen dood en 5 karabiniers of Zwitsers. Den tweeden dag was het nog erger en den derden moesten de brigands na drie uren gevochten te hebben, met ter haast gaan loopen, latende alles op de plaats wat zij bij hen hadden. Ook ditmaal hoorden zij duidelijk dat in plaats van met brigands zij te doen hadden met eenen hoop garibalisten, omdat de overste in het fransk kommandeerde: *tirez sur le capitaine des Zouaves!*

Dat kwam ons ter ooren door den telegraaf, en den 24 november moesten wij met pak en zak er naar toe, kort bij waar de eerste slag plaats had gehad, te Senaco. Daar komende meend wij zeker alle uren te moeten vertrekken om slag te leveren tegen de brigands; maar jammer, na drie dagen in patrouille geloopt te hebben, zonder iets te zien, moesten wij weer naar Velletri terugtrekken, vermoed en stijf van slijk en moeras, om na eene goede week weer gerust te hebben, naar Roome te trekken.

Ja, bemide broeder, den 12 december zijn wij 's avonds te Roome aangekomen, na eene marsch van zeven uren met pak en zak; gij kunt denken dat wij moede waren; maar neen, neen, geen een die eene klacht liet hooren; zoo trokken wij door de straten naar de St-Pieterskerk; daar deed de kommandant ons in ligne de bataille formeeren, en dat zoo maar 2000 zouaven; wij hadden juist de heele plaats noodig. Daarna kwam de H. Vader voorbij en de kommandant kommandeerde alsdan: *genus in terra!* en allen vielen op den grond, 't is te zeggen hogen eene knie en de rechter hand aan den kepi, en zoo kregen wij den zegen. Oh, toen weenden wij bijna allen. Daar waren vele burgers komen zien, en die ook trokken hunne zakdoeken uit en riepen: *viva Pio nono!* Juist gelijk Onze Heer Jerusalem binnentrok, bewierpen zij de straten met palmen; en wie weet hoe lang dat zij onzen Heiligen Vader hier met rust zullen laten; maar zij weten het niet, doch eens, eens zullen zij het betalen. Wij zijn allen bereid liever te sterven dan een voet achteruit te wijken, ja liever ons onder de muren te laten begraven, dan als lafaard loopen te gaan; daarvoor hebben wij te goede voorgangers gehad; ziet den slag van Castelfidardo. Ha! mogten wij die martelie eens wreken!

Franschen liggen in Italië niet meer, den 15 zijn zij vertrokken. Roome is heel rustig; de Romeinen zien ons veel liever dan de Franschen; deze waren altoos zat en maakten zelfs alzoo opstand. Ook denken wij als er geen ander monark of generaal komt, dat wij dan Roome heel goed meester zullen blijven, want wij worden er heel goed gezien.

O, ik zou u op het laatste nog vergeten een nieuwtje te wenschen. O bemide broeder, ik wensch u een jaar van zegen en geluk, en ik zal bidden den goeden God voor een lang en gelukkig leven, en van elkander toch nog eens te zien, en is het niet hier, van dan later met elkander vereenigd te zijn en te blijven voor alle eeuwigheid. Zalig nieuwtje! Nooit of nooit, zoo lang ik leef, kan ik u vergeten.

Uw broeder Louis P.....

Roome, 20 december 1866.

P. S. Alle vier dagen de wacht optrekken, en nog patrouille loopen 's nachts; veel werk.

Sprinkhanen.

In Syrie is in 't afgelopen jaar de plaag der sprinkhanen tot eene hoogte geklommen, die zij sedert menscheitgebeugten niet had bereikt. Zij begon tegen het einde van mei en heerschte vooral in het gebergte van Juda. Rondom Jerusalem was in juni geen groen meer te zien. Toen de zwermen over Juda zich uitstrekten, was gelukkig de gerst- en tarweoogst binnen gejaald.

De vrucht- en olieboomen, de wijstok en de tuingewassen gingen geheel verloren. De straten te Jerusalem waren met miljoenen doode sprinkhanen bedekt. De eerste zwerm was nauwelijks uitgeroed, of de tweede, twee uren breed, kwam van het Oosten aan. De meer sterke boomtakken bleven nu ook niet verschoond. Alles werd afgevreten en afgebroken. Er waren onder deze dieren van 5 tot 6 Rijnl. duimen lengte. De Arabieren schilderden ze af als dezulken, die op hunne koppen kronen of vrouwenharen droegen, of ook met doornen in den staart waren voorzien.

Een wind, uit het Westen komende en die zich tot een orkaan verheef, had volstrekt geen uitwerking op de vreedzuchtigen. Gedurende den tijd der plaag, waren in de stad Jerusalem alle winkels gesloten en alle bedrijvigheid stond stil. Op een vrijdag liet de Pacha afkon-

digen, dat ieder, van welken stand of godsdienst ook, de kerken moest bezoeken en God om genade smeeken en dat ieder boete moest doen.

De turkse priesters trokken in processie met Derwischen aan het hoofd, door de stad. De kristenen luden overmoed de klokken. Eerst nadat vernield en verwoest was, trokken de sprinkhanen verder.

Het bestaan van het koninkrijk Polen.

Uit Petersburg wordt eene tijding medegedeeld die wij natuurlijk geheel ter verantwoording van den berichtgever moeten laten, maar die, indien zij bevestigd wordt, ongetwijfeld groot opzien in Europa baren zal.

De russische regering zou namelijk tot het besluit zijn gekomen, een einde te maken aan het door de tractaten van 1815 gewaarborgde afzonderlijke bestaan van het koninkrijk Polen, en dat land in het russische rijk in te lijven.

Beiden rijken zouden voortaan dezelfde taal (althans tot aan den Weichsel), dezelfde wetgeving en hetzelfde hebbes gemeen hebben; eene gelijkheid, die zich zelf tot het maatschappelijk gebied, te weten, den kalender, de kerkelijke feestdagen, de maten en gewichten, enz., zou uitstrekken.

Dit maal zou Polen werkelijk ophouden te bestaan; zelfs wat zijne naam aangaat.

Dat gewichtige besluit zou onstreeks Kerstmis in den ministerraad genomen zijn en na den russischen nieuwjaarsdag officieel afgekondigd worden.

Sterfgeval.

Men schrijft uit Veldwezelt:

Wij komen een droevig verlies te ondergaan in den persoon van onzen zeer eerverdeerden heer pastoor L. Taus, den 2 januarij hier in den Heer overleden.

Zijne bloeiende gezondheid liet ons hopen dat wij nog lang het geluk zouden hebben hem in ons midden te bezitten. Ondanks zijnen hoogen ouderdom van 72 jaren, kon hij al de moeilijke bedieningen van zijne weerdigheid nog uitoefenen en in het verlopen Kersmisfeest was hij alle de dagen gedurende verscheidene uren in de kerk. Hij scheen overvloedig in het bidden en in het toelieden der HH. Sakramenten. Het is na den derden Kersdag dat hij zich klaegde over eene lichte onpasselijkheid die weldra verergerde en hem wegrukte.

De inwoners van Veldwezelt zullen zich nog lang herinneren met welken lever hij hunne zielen bestierde, met welke vaderlijke zorg hij zich gansch voor hen besteedde, met welke godsvrucht hij hen gelurende 42 jaren stichtte.

Waarlijk van hem mag men ook zeggen gelijk van den goeden Herder: « Hij ging voort, het goed verspreidende op zijnen weg. » Niet alleen zijne sterke lichaamskrachten, zijne schoone zielvermogens offerde hij aan zijne kudde, maar nog armen en noodlijdenden beschikten over zijne rijk fortuin.

Menige stille traan van dankbaarheid vloede uit de oogten van onze armen toen zij hem een laatste vaarwel kwamen zeggen bij zijne begraving. Menigvuldige onliggende kerken hebben zijne milddadigheid genoten. Geen goed werk liet hij voorbij gaan zonder het zijne bij te dragen; ook bij zijne oversten en vrienden was hij in de grootste achtung.

Hij is gestorven gelijk hij geleefd heeft met een vormaak des hemels, te vreden en gerust, vol hoop op het eeuwig bezit van den goeden God wiens getrouwe dienaar hij geweest is.

Loting.

De loting voor de lichte van 1867 zal achtereen volgen, in de hooftplaatsen der onderscheidene militie kantons, plaats hebben op de tijdstippen hierna aangeduid:

Militie-district Hasselt.

Beeringen, 13 februarij 1867; Herck-de-Stad, 14 id.; Hasselt, 16 id.; St-Truiden, 18 id.

Militie-district Tongeren.

Borgloon, 11 februarij 1867; Cortesseu, 12 id.; Tongeren, 13 id.; Bilsen, 14 id.; Herderen, 16 id.; Veldwezelt, 18 id.; Reckheim, 19 id.

Militie-district Maesoyck.

Maesoyck, 20 februarij 1867; Brée, 21 id.; Peer, 22 id.; Overpelt, 23 id.

Men leest in den *Onafhankelijke* van Hasselt: Deze week zijn er weer drie dappere jongelingen van hier naar Roome vertrokken; hoe

dringender het gevaar wordt, hoe meer geest-levt ziet men onder de beste Limburgsche jongheid ontstaan. Deze waren: Paul Thys van Gonsel, René Henckens en Cesar Dreesens van Gevestingen; nu heeft dit kleine dorp van 450 zielen, er reeds vijf naar Roome zien optrekken. — Blijmoedig trokken zij op al roepende: *Leve Pius IX.* — Klaar bewijs dat de stem van God hen riep tot verdediging van zijnen verteenwoordiger op aarde.

— Het contingent van het leger voor 1867 is op 80,000 man bepaald, en het contingent der milite-lichting voor het zelfde jaar, op 10,000 man, welke ter beschikking van het gouvernement zullen gesteld worden.

— Men schrijft uit Luik, 7 januarij: Men hoort hier van niets anders spreken dan van gebrek aan werk. In een der voornaamste nijverheidsgerichten, moeten deze een groot getal werkheden afgedaakt worden en zij die voort blijven arbeiden, zullen met drij kwaad van den dag bezig zijn.

— Zaterdag is er door onze statie eenen monsterrein gevecht, samengesteld uit 41 waggons bevattende 1,686 schapen, 177 ossen en 18 varkens. De schapen en ossen waren voor E geland bestemd; de varkens zijn te Luik verkocht.

— Verleden maandag heeft er te Bussel een geval plaats gehad dat in de jaarboeken van den burgerlijken stand maar zelden voorkomt. Een weinwenaar, wonende in St-Michelsgang; hertrouwd en woonde vervolgens het huw. Lijf bij van een zijner zoons en dat van een zijner dochters. Er was veel volk aanwezig, om dit drijvondig huwelijk te zien.

— Eene arme weduwe, woonachtig in de Walenstraat, te Antwerpen, heeft zich van het leven beroofd, door in haeren regenbak te springen. Zij gaf sinds eenigen tijd tekenen van zinneloosheid, en had, alvorens haar weduwig voornemen uit te voeren, op eene schabbe, die zij op hare tafel had gelegd, de volgende afgebroken woorden geschreven: *Adieu, mijne kinderen, vaartwel, tot in der...*

— Men leest in het *Handelsblad* van Antwerpen:

In de Ridderstraat woont een parken dat nog maar drij weken getrouwd is. In den beginne schen eenige kamer hun als een paradijs toe; de spelman zat boven op het dak; maar ongetwijfeld heeft hij het daar, ter oorsake van het slechte weder, niet langer kunnen volhouden. Hoe het zij, na den verloren maandag eens Juchting gevecht te hebben, onstond er gisteren avond twist in het jong huishoulen, welke zoo hevige werd, dat man en vrouw al hunne uccuhelen door het venster op de straat wierpen.

— Men zal op de parische tentoonstelling met alleen kiosken, door Mezelmannen bewoond, en landhuizen, met oerdelanen van het Hemelsche Rijk bevolkt, maar zelfs indiaansche wigwams met echte roolanden kunnen aanschouwen.

Door tusschenkomst van den noord-amerikaanschen hoofd-kommissaris bij de tentoonstelling zal een vijftigtal (mannen, vrouwen en kinderen), uit de distrikten Dakota en Idaho, den 10 maart met hunne huten, hun huusraad, hunne gereedschappen en hun oorlogstuig, naar Europa vertrekken, ten einde het noordwesten van het amerikaansche vasteland en de oorspronkelijke bewoners daarvan op het parische veld van Mars te vertegenwoordigen.

De eerste bezending voorwerpen uit Amerika, voor de tentoonstelling bestemd, neemt eene scheepsruimte van 300 ton in en wordt eerst-dings aan van de *Harpstoel* te Havre verwacht. Daaronder zullen zich o. a. bevinden een bijzonder ingerigt ruijig, waarvan generaal Sherman zich gedurende den amerikaanschen oorlog op zijne togten bediend heeft; verscheidene nieuw-uitgevonden werktuigen tot het vervaardigen van kinkersteen, het uithouwen van hardsteen en marmer, enz.

Den 1° januarij zal de *Horswell* door de *Mercury* uit Nieuw-York worden gevolgd, die met eene nog grootere hoeveelheid voorbeug-selen der n.-amerikaansche nijverheid bevracht zal zijn.

— Men schrijft uit Wijchen, 2 januarij: Het gerucht als zonde de verpeet ook in het naburige Appeltzen zijn uitgebroken, heeft zich helaas? maar al te zeer bevestigd.

Eergisteren heeft zich de ziekte ook te Keent, eene huutschap behorende onder de gemeente Balgoy, geopenbaard; bij den landbouwer P. aldaar zijn 18 beesten aangeast.

Merckbaar was de invloed daarvan op den nieuwjaarsdag bij de landhieden; er herschelde onder hen eene groote verslagenheid.

Over het algemeen is de geest der landhieden alhier tegen het afmaken der gronde beesten. Het water in de Maes voor Niftrik is nog steeds wassend.